

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 38.

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ίανουαρίου και 1. Ίουλίου εκάστου έτους, εξαμήνος μόνον
και προπληρωτέα: Πανταζού φράγκ. χρ. 10 ή μάκρ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.

τη 15/27. Ίουλίου 1886.

ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ Ο ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ.

(Κατά τόν Carl du Prel).

Ότε ή Άκαδημία τών Έπιστημών εν Παρισίοις είχε λάβει τῷ 1784 την έντολήν νά διερευνησῆ τὸ σύστημα τοῦ Μεσμέρου περι τοῦ ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ, ἐπρόκειτο νά εὐρεθῶσι και ν' ἀποδειχθῶσι κυρίως δύο πράγματα: 1) ἀν ἦτον ἀληθής ή θεωρία τοῦ Μεσμέρου, καθ' ἣν δια τοῦ μαγνητισμοῦ ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμός ἐκπέμπει οὐσίαν τινά, μεταφερομένην και ἐπὶ ἄλλον παρόμοιον ὀργανισμόν, και 2) τίνες εἶνε αἱ δια τοῦ μαγνητισμοῦ παραγόμεναι ἐνέργειαι.

Η διδασκαλία τοῦ Μεσμέρου ἀπερρίφθη καθ' ὀλοκληρίαν. Καί δὲν ἀπηνήθησαν μὲν τὰς ἐνεργείας τοῦ μαγνητισμοῦ, τὰς ἀπέδωκαν ὅμως ἀπλῶς εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ μαγνητιζομένου. Μετὰ πάροδον ἱκανοῦ χρόνου ή Άκαδημία ἠκύρωσε τὴν γνώμην της ταύτην και ἐν τινι ἐκτενεῖ ἐκθέσει, δημοσιευθεῖσῃ τῷ 1831, ἐξήνεγκε μάλιστα και τὴν γνώμην, ὅτι ὑπάρχουσι πολλαὶ μαγνητικαὶ ἐνέργειαι, ἀποδεικνυόμεναι ὅλως ὡς ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας και ἐπομένως παραγόμεναι κατ' ἀνάγκην ἐκ τίνος ἀντικειμενικῆς αἰτίας.

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Β'.

Καίτοι ὅμως ή ἐκθεσις αὕτη ἐγένετο ὑπο ἔνδεκα ὁμοφρονούντων ἰατρῶν και συνετάχθη μετ' ἐπιμελείας μετὰ πενταετη μελέτην και σπουδῆν, ἐν τούτοις τόσον ὀλίγης προσοχῆς ἐκρίθη ἀξία ἐκ μέρους τῶν ἐπιστημόνων, ὥστε ὅτε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ Δανὸς Χάνσεν ἐδίδε τὰς μαγνητιστικὰς του παραστάσεις, οἱ πολλοὶ ἤρχισαν νά τὸν κατακρίνωσιν ὡς ἀπατεῶνα και ἀγύρτην. Μόλις δ' ἀφ' οὗ σπουδαῖοί τινες ἄνδρες ἀπεφάνθησαν ὁμολογοῦντες τὴν ἀλήθειαν τῶν φαινομένων τούτων, ἤρχισαν ἐπίσης πολλαχόθεν νά γίνωνται ἐρευναι περι τοῦ ὑπνωτισμοῦ, αἵτινες ὅμως ἀκόμη δὲν εἶνε ἱκαναὶ νά μᾶς παράσχωσιν ἀρκούντα ἐχέγγυα περι τῆς ὀρθότητος τῶν κατ' αὐτὰς ἐξαχθέντων συμπερασμάτων.

Άλλ' ἀντὶ νά παραδεχθῶμεν μαγνητικὴν οὐσίαν, ὀρθότερον εἶνε νά ὑποθέσωμεν τὴν ὑπαρξιν μαγνητικοῦ παράγοντος, ὅστις, ὡς ἡ θερμότης και τὸ φῶς, εἶνε ἴσως ἐν ἰδιαιτέρον εἶδος κινήσεως τοῦ ἐν τῇ φύσει ὑπάρχοντος και ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ ἀνθρώπου τροποποιημένου αἰθέρος. Θα ἠδυνάμεθα ὅμως ν' ἀπο-

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΑΕΦΡΕΓΓΕΡ.

Ο σύγχρονος ἐν Μονάχῃ ζωγράφος.

27